

RAST ŞARKI

YİNE BİR GÜL-NİHÂL ALDI BU GÖNLÜMÜ

BESTE : İsmail DEDE
(Hammâmîzâde)

USULÜ : SEMÂÎ

(ARANAĞME)

Yi Gör ne me bir dim gül kim ni se hâl de al böy di le

bu bir gön dil lü mü bâ gön dil lü mü bâ

Sîm Böy le ten kaş gon böy ca le fem göz bî böy be le

del el ol böy gü le zel yüz ol böy gü le zel yüz

Â Â te şı shin kin rûh bağ le ri ri yak üz ti me

bu ye gön göz lü sü mü zer gön göz lü sü mü zer

Pür El e dâ man pür pek ce ya fâ man her her za za

man man ol gü zel ol gü zel ol gü zel

(SON)

Yine bir gül-nihâl aldı bu gönlümü,
Sîm-ten, gonca-fem, bî-bedel ol güzel.
Âteşin rûhleri yaktı bu gönlümü,
Pür-edâ, pür-cefâ, pek küçük, pek güzel.

Görmedim kimsede böyle bir dil-rübâ,
Boyle kaş, boyle göz, boyle el, boyle yüz.
Âşikin bağırını üzmeye göz süzer,
El-amam, pek yaman, her zaman ol güzel.

Remzi Oktar